

1) Διερεύνηση ευσταθειας για συχνοτητα & ανομιαις

Διαγράμματα και κριτήριο ευσταθειας Nyquist
 Διαγράμματα Nichols.

Περιγραφο κερδους, κριτήριο φασου, ευρος Juwv.

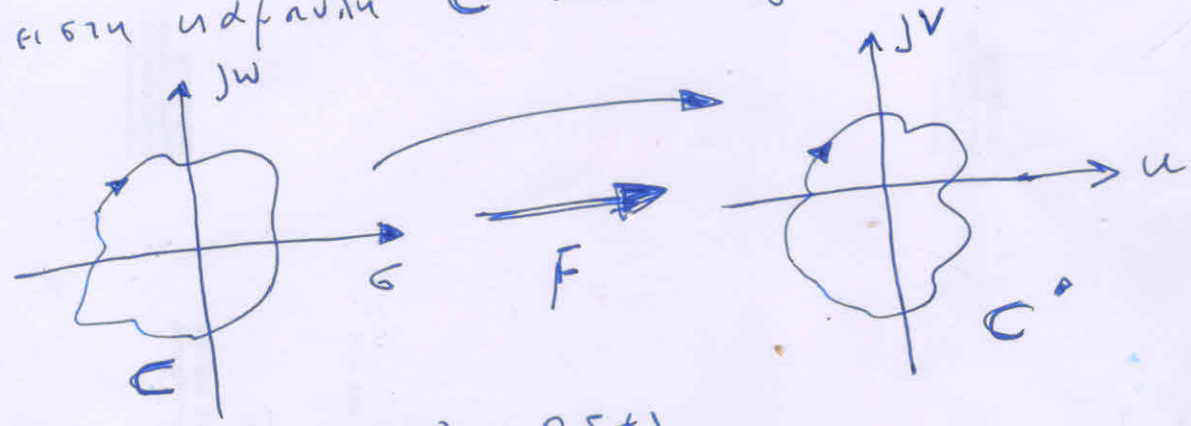
Συμφορες απεικονισεις (Conformal mappings)

Ερω $s = \sigma + j\omega$ και απεικονιση $F(s) : s \rightarrow s'$

Το ζει + ω ζει

$$s' = F(s) = u + jv \text{ οπου } s = \sigma + j\omega$$

Η α) ειση υπαριτη C απεικονιζεται στω C'

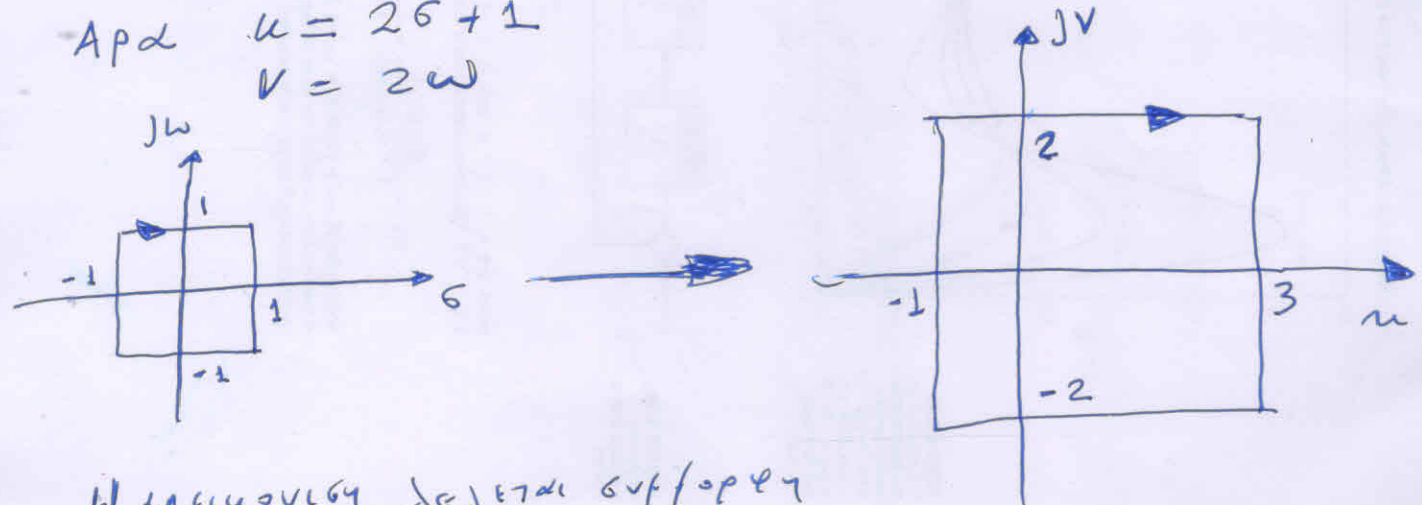

Πχ Ερω $F(s) = 2s + 1$

Θα ειδη ζει

$$s' = u + jv = F(s) = 2(\sigma + j\omega) + 1 = (2\sigma + 1) + j2\omega$$

Αρα $u = 2\sigma + 1$
 $v = 2\omega$

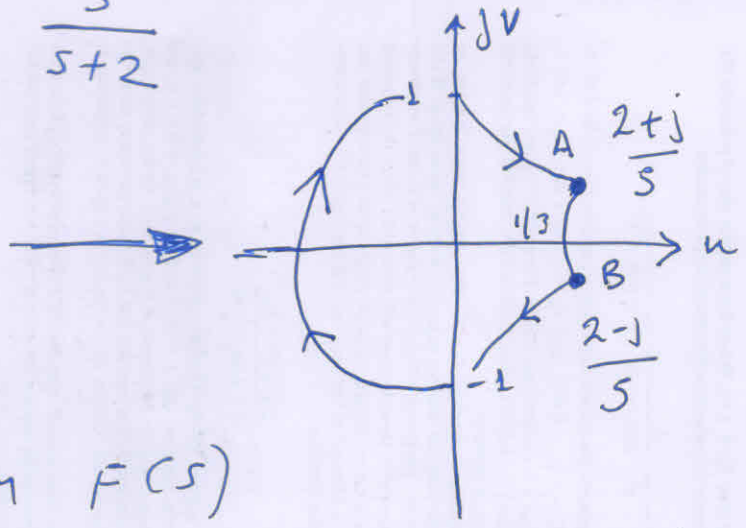
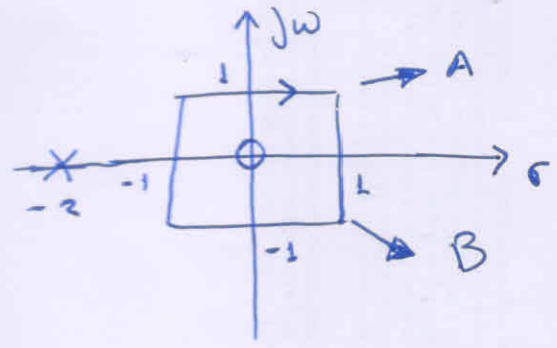

Η απεικονιση λαζεται συφορη

οταν διατηρουνη το σχημα και η φορα δε τηρουμε

2) Συνολός ενστάσεων από τις οποίες αποτελείται $F(s)$

πχ είναι $F(s) = \frac{s}{s+2}$

Είναι μια η αντίστροφη $F(s)$ αποτελείται από χαρακτηριστική συνάρτηση ενός συστήματος αντίστροφου με πόλους

$$F(s) = 1 + L(s) = 1 + G(s)G(s) = \frac{m}{\prod_{i=1}^m (s+z_i)}$$

$$1 + \frac{N(s)}{D(s)} = \frac{D(s) + N(s)}{D(s)} = K \frac{\prod_{i=1}^m (s+z_i)}{\prod_{j=1}^n (s+p_j)}$$

στη μορφή (αδυνατά Mason)

$$\Delta(s) = F(s) = 1 - \sum L_i + \sum L_i L_j = 0$$

για συστήματα πολλών πόλων

Η $F(s)$ βρίσκεται στον αριθμοθέτη της συνάρτησης γειττονίας και ενοφείων τα συστήματα είναι εντάξης ορατά ολα τα υαδενικά της συνάρτησης γειττονίας βρίσκονται στο αριθμοθέτη γιγάντιο κλειστά.

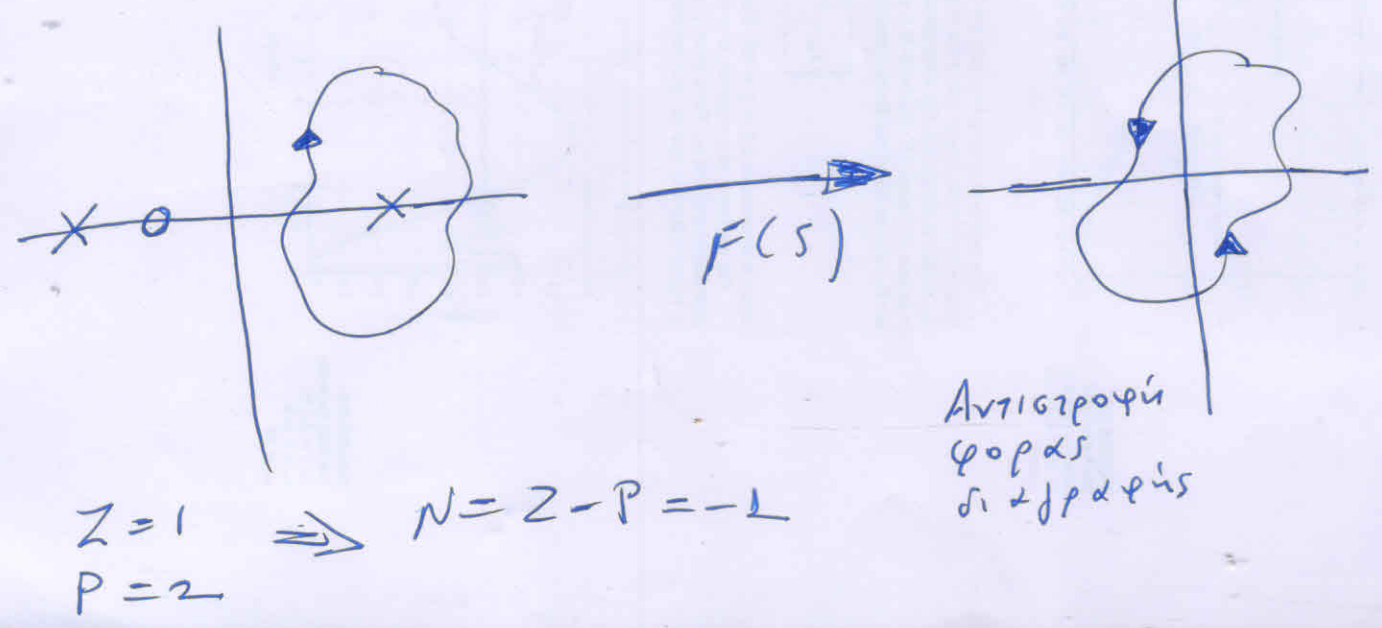
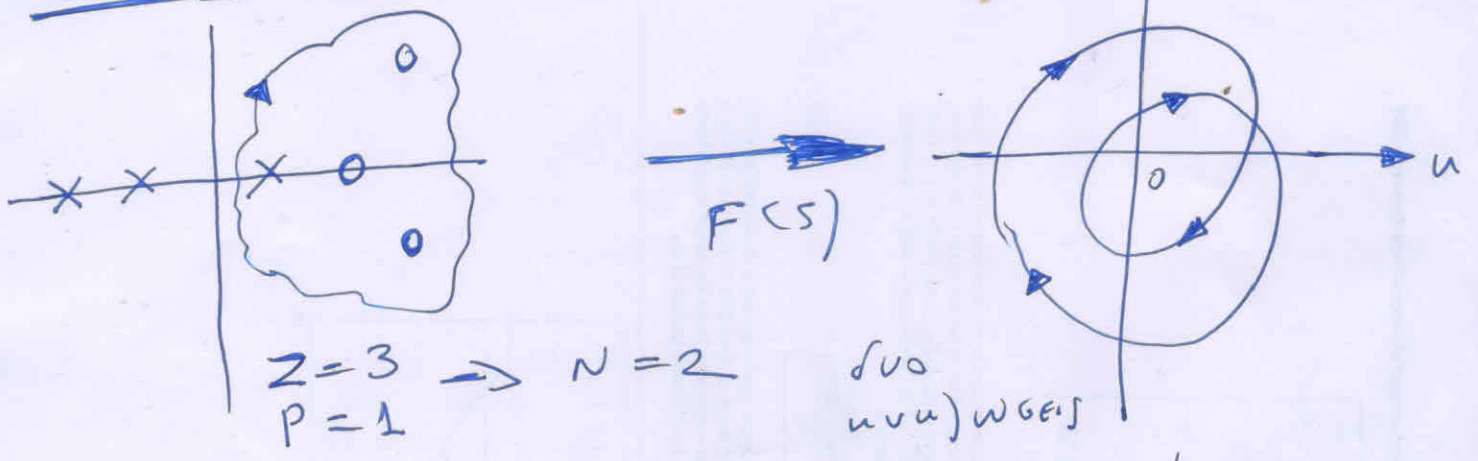
Είναι α) είναι αδύνατο C στο κλειστό εντάξης του ηθική είναι ορατά τους πόλους και τις υαδενικές της της συνάρτησης / αντίστροφης $F(s)$ και $C^* = \Gamma_F$ η ενοφείων της αδύνατου $C = \Gamma_S$ και από των επάρχει της $F(s)$

3) Θεώρημα Cauchy (χωρίς ανάλυση)

Εστω $f(z)$ ανάλυση Γ του γιγανθικού ελακτικού του ηπειρώσις τις Z μη ανάλυτες τιμές και τους P πόλους της συνάρτησης $F(s)$ χωρίς να διαφέρει από αυτό το Γ $f(z)$ και η ανάλυση διασχιζόμενη από τη φορά των δεικτών του πολοίου. Στην περίπτωση αυτή, η εικόνα Γ_F της ανάλυσης Γ στα επίπεδα (u, v) της $F(s)$ θα αντιστοιχίσει στη γιγανθικού ελακτικού $F(s)$ $N = Z - P$ φορές και τη φορά των δεικτών του πολοίου.

Στα δύο παραπάνω παραδείγματα είναι $N = 1$ (από $f(z)$ ανάλυση)

Άλλες περιπτώσεις

④ Κριτήριο Nyquist

Εστω η χαρακτηριστική επίλυση

$$F(s) = 1 + L(s) = K \frac{\prod_{l=1}^m (s + z_l)}{\prod_{j=1}^n (s + p_j)}$$

Προσέφερον το σύστημα

να είναι ευστάσιος $\Leftrightarrow$ πρέπει οπωσδήποτε να υπάρξουν

των $F(s)$ να είναι στο αριστερό ημιέπινο μιλιμετρο

$\Leftrightarrow$ θεωρώντας ως άπειρο της των $F(s)$ ως των εφαρμογών

σε $s = \pm \infty$ η Γ_s η οποία απεικονίζει στο δεξιό ημιέπινο

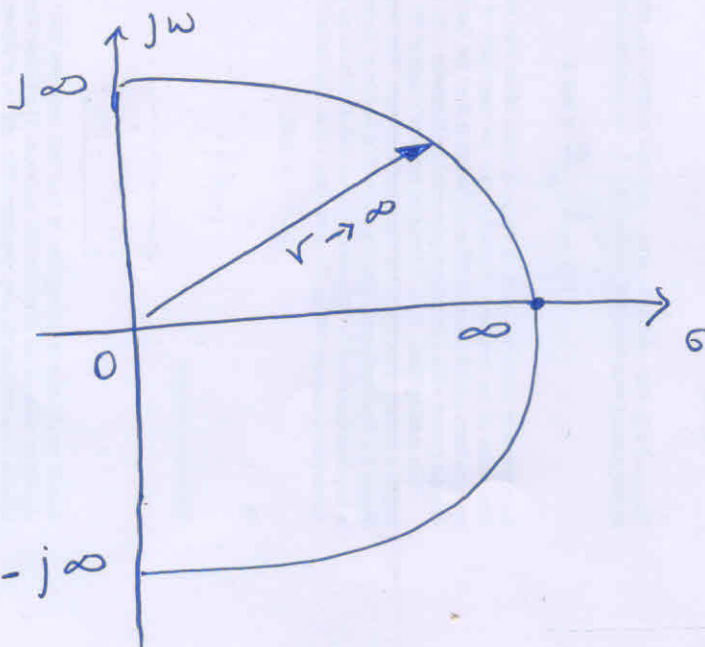
μιλιμετρο (εάν το σύστημα είναι ευστάσιο, αυτή η

αμφωνία ΔΕΝ $\Leftrightarrow$ πρέπει να περιέχει υπέρβαση των $F(s)$

ως τετατα αμφωνία επιλέγουμε ένα μιλιμετρο που έχει

κεντρο των αξόνων $(0,0)$ των ημιέπινο επιπέδου και

ακτίνα αυθα $R \rightarrow \infty$ (αμφωνία Nyquist)

(το σχήμα είναι εδατο από το ∞ σε αντίστοιχο σε σφείο)

Αυτή αμφωνία
Χρησιμοποιείται
αυτόν και από
αυτή ευθεία που
σημειώνεται
είναι η άπειρο της
 $F(s)$ που προσεγγί-
ζει το σύστημα των
ευστάσιων του οποίου
επιθυμούμε να
χαρακτηριστούμε

5) Για να ελεγχθεί η σταθερότητα συστήματος, σύμφωνα με
 κάθε διαφορετική ανάλυση $F(s)$, η κλασική
 Nyquist Γ_s αντιστοιχεί και σε διαφορετική
 κλασική Γ_F στο επίπεδο $F(s)$. Η κλασική κλασική
 $\Gamma_F = F(\Gamma_s)$ είναι ίση με το πρότυπο Nyquist
 (Nyquist plot). Από το Nyquist plot είναι
 εύκολο να κλασική Nyquist (Nyquist contour)
 κλασική από την ανάλυση $F(s)$ να κλασική προσδιορι-
 στεί το σύστημα από γεωμετρία.

Πώς ελεγχθείτε

- 1) Για να δοθεί ανάλυση $F(s)$ προσδιορίστε
 το Nyquist plot $\Gamma_F = F(\Gamma_s)$ όπου Γ_s να κλασική
 κλασική $\nu \rightarrow \infty$ που κλασική το κλασική κλασική κλασική
 κλασική (Nyquist contour) και το κλασική κλασική
 κλασική $F(s)$.
- 2) Μετρήστε το κλασική N των κλασική κλασική
 (0,0) του κλασική $F(s)$ από την κλασική Γ_F .
- 3) Από το κλασική του Cauchy έχουμε $Z = N + P$
 κλασική κλασική σε κλασική κλασική είναι $P = 0$
 κλασική είναι $Z = N$

6) Διαβρώνει υνόη του ποσο ορισμού της υπέρνους Γ_S η τιμή του N θα δει δίνει ενοφένω το ημωδ των γυδένων της $F(s)$ αω στί: γυδένω υπερίνω, τα ονωτα ανιόνωον σε αδωδω ηότω της ουνδένω γυδένω του ουνδένω.

Εάν $N \neq 0$ το ουνδένω είναι αδωδω

ωδω οω οω η οδω λείνω ουνδένω αδωδω είναι

$$F(s) = 1 + L(s) \rightarrow F'(s) = L(s) = F(s) - 1 = G_c(s)G(s)$$

Ανι ή οω $F(s)$ ουνδένω αδωδω να χεν ουνδένω ουνδένω ηω $F'(s) = L(s)$ αφου αωη ηωδ ουνδένω ουνδένω ηω $G_c(s)G(s)$

Γηδ $F(s) = 0$ είναι $F'(s) = -1$

Ενοφένω το ημωδ ηω ουνδένω σε δωδω το ουνδένω $(0,0)$ αηδω το $(-1,0)$. Τα ουνδένω είναι ουνδένω

Το ουνδένω Nyquist αδωδω ουνδένω ηω ουνδένω

SOS Εάν ουνδένω γω δωδω ουνδένω είναι αδωδω αω ηω γω ουνδένω ουνδένω Γ_L οω γυδένω ουνδένω αδωδω ηω ουνδένω $(-1,0)$, ουνδένω το ημωδ ηω ουνδένω P οω στί γυδένω ουνδένω είναι $P=0$. Εάν είναι $P \neq 0$, τότε το ουνδένω είναι αδωδω αω ηω ουνδένω η ουνδένω Γ_L ηω ουνδένω N γωδω ουνδένω $N=P$ (αφου ουνδένω είναι $Z=0$)

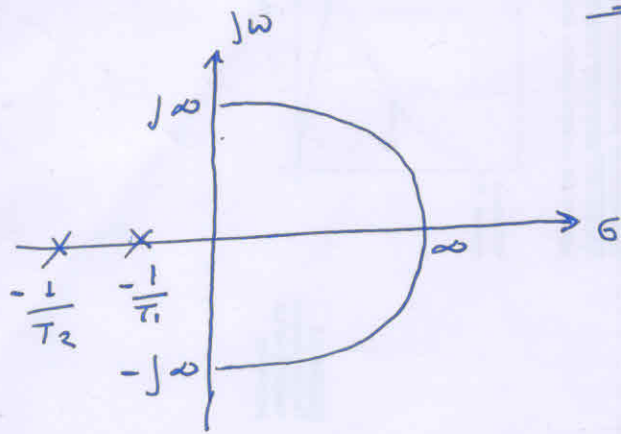
7) ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

(K=1000)

Επίω $L(s) = \frac{K}{(T_1s+1)(T_2s+2)}$

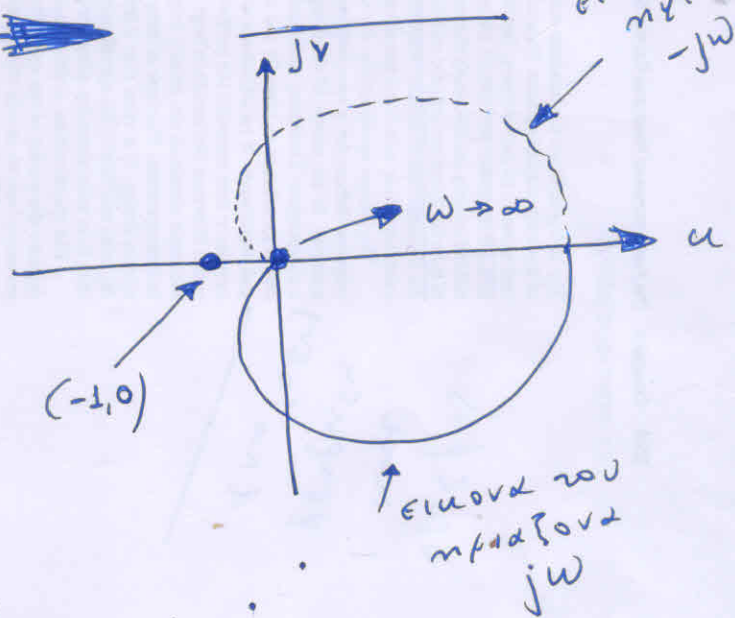
Πόλοι $P_1 = -1/z_1$ $P_2 = -1/z_2$

Nyquist contour

$F(s)$

Nyquist plot

Παρατηρούμε ότι

Δεν υπάρχουν πόλοι στο δεξί ημιεπίπεδο $(p=0)$

Το σημείο $(-1,0)$ ΔΕΝ αναμένεται από την υστέρηση

Από $Z=N=0 \Rightarrow$ ΔΕΝ υπάρχουν ημιεπίπεδο στο

δεξί ημιεπίπεδο σύμφωνα με τον κανόνα του Nyquist

Το σύστημα είναι ευσταθές

Συμπέρασμα Όταν έχουμε ευσταθές τον σύστημα το σημείο $(-1,0)$ στη γραμμή του Nyquist λέγει τον ίδιο (θετείνωδη) πόλο γι τον φανταστικό άξονα jw του ημιεπίπεδου. Γιτί;

Ενας πόλος στο εφικτό γινόμενο μπιτάντρο υποδηλώνει ευστάθεια, ενώ ένας πόλος στο δεξί ημιεπίπεδο υποδηλώνει αστάθεια

Επομένως ο κατανομητός (φάσματικός) αζονας αποτελεί το όριο άσφραζ στον ευστάθια και στον αστάθια: εάν ένα σύστημα διαφέρει από από τον φάσματικό αζονα $p = 4j$ χαρακτηρίζεται ως οριακά ευστάθια (marginally stable).

Συμπεραίνει πως αν γράφομα του γκω/αρίμων του πολυώνυμου στον άνω ημισφαίριο, οι πόλοι του συστήματος μετακινούνται στο εφικτό γκω με γκω/αρίμων του κέρους K από 0 έως ∞ και κατά συνέπεια άσφραζ του συστήματος γκω/αρίμων $P_j = P_j(K)$ ($j = 1, 2, \dots, n$), η

γκω/αρίμων επιρραία τίθι για το K είναι ευεία για τον άσφραζ ο πόλος προσγγίζα τον κατανομητό αζονα. Εάν το K αυξάνει γκω/αρίμων, ο πόλος θα κέρραζα στο δεξί ημιεπίπεδο μπιτάντρο και το σύστημα θα γίνει αστάθια

Απόβδρονας υπογν πως η συνάρτηση $F(s)$ που άσφραζ του άσφραζα στο γκω/αρίμων του Nyquist εζαπραζα από το κέρους K , είναι προσφραζ πως η γκω/αρίμων του Nyquist plot εζαπραζα από τον τίθι του K και κέρραζα το K γκω/αρίμων το Nyquist plot προσγγίζα ο από και άσφραζ το σύστημα $(-1, 0)$. Εάν το K ζαπραζα κέρραζα άσφραζ άσφραζ τίθι, το Nyquist plot θα κέρραζα το σύστημα $(-1, 0)$ και το σύστημα θα γίνει αστάθια. Επομένως το σύστημα $(-1, 0)$ άσφραζ άσφραζ στον φάσματικό αζονα στον άσφραζ στον ευστάθια του συστήματος.

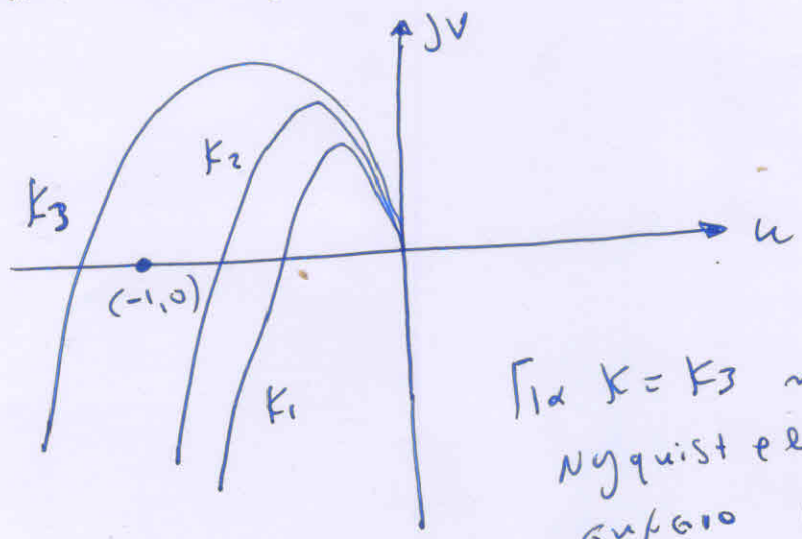
9) Παράσφιξη ενισκίσης (Dorf, Ενότητα 9.3)

ΕΓΓΩ $L(s) = G_c(s) G(s) = \frac{K}{s(sT_1+1)(sT_2+1)}$

ΑΡΩ
 $L(j\omega) = \frac{K}{j\omega (j\omega T_1+1)(j\omega T_2+1)} = \frac{-K(T_1+T_2) - j\frac{K}{\omega}(1-\omega^2 T_1 T_2)}{1 + \omega^2(T_1^2+T_2^2) + \omega^4 T_1^2 T_2^2}$

$= \frac{K}{\sqrt{\omega^4(T_1+T_2)^2 + \omega^2(1-\omega^2 T_1 T_2)^2}}$ $\left[-\tan^{-1}(\omega T_1) - \tan^{-1}(\omega T_2) - \frac{\pi}{2} \right]$
 (φέρω) (φέρω)

Το Nyquist plot για $K_3 > K_2 > K_1$ είναι το παρακάτω

Για $K=K_3$ η υπέρβαση του Nyquist plot περιλαμβάνει το σημείο $(-1, 0)$

Το σημείο στο οποίο το Nyquist plot τέφκε τον άξονα είναι (αδυναμία φανταστικό μέρος). Από ιδιότητες σύζυγης

$$v = - \frac{K(1/\omega)(1-\omega^2 T_1 T_2)}{1 + \omega^2(T_1^2 + T_2^2) + \omega^4 T_1^2 T_2^2} = 0 \Rightarrow$$

$$1 - \omega^2 T_1 T_2 = 0 \Rightarrow \omega = \frac{1}{\sqrt{T_1 T_2}}$$

Για άνω και κάτω τμήν του ω το σύστημα ης ζώσης είναι

$$u = - \frac{K(T_1 + T_2)}{1 + \omega^2(T_1^2 + T_2^2) + \omega^4 T_1^2 T_2^2} \quad \Bigg| \quad \omega^2 = \frac{1}{T_1 T_2} = \frac{-K T_1 T_2}{T_1 + T_2}$$

Για να είναι u = -1 θα πρέπει να είναι

$$K = \frac{T_1 + T_2}{T_1 T_2}$$

Αντι είναι και η οριζική τμήν του K για την οποία το σύστημα είναι (οριζική) ευθεία. Εάν η τμήν του K αυξηθεί το σύστημα γίνεται άβιατος ενώ εάν το K μειωθεί ο βλάβος ευθείας του συστήματος αυξάνεται

Για κάθε τμήν του κέρδους K το περίθωπο κέρδους (για μέγιστη) ορίζεται ως ο βλάβος στον οποίο φτάνει η αύξηση η τμήν του K γερμ και προσεγγίζει την τμήν K' για την οποία η καύση του Nyquist plot προσεγγίζει το σημείο (-1, 0). Από όσο πιο κοντά είναι η τμήν του κέρδους K στον οριζική τμήν K', τόσο πιο γερμ είναι το περίθωπο κέρδους.

Αναθεωρούμε και το περίθωπο κέρδους αναφέρεται το άνω όριο του γερμ |L(jω)| για εν είναι τμήν του συστήματος ω για την οποία η φάση φ(ω) προσεγγίζει τη -180° (από τότε είναι φ = 0)

Από αυτή ταυνομένη οριζική είναι ο εξής:

(11) Το περιθώριο κέρδους ορίζεται ως η αύξηση στο κέρδος του συστήματος όταν η φάση είναι $\phi = -180^\circ$ για την οποία το σύστημα καθίσταται οριζόντιο ευθεία υπό την έννοια πως το Nyquist plot διασχίζει άρα το σημείο $(-1, 0)$.

Περιθώριο φάσης (phase margin)

ορίζεται ως η ω για την οποία ω προς την οποία θα πρέπει να περιστραφεί το Nyquist plot έτσι ώστε το σημείο που αντιστοιχεί στη συνθήκη $|L(j\omega)| = 1$ να διασχίσει άρα το σημείο $(-1, 0)$.

in 100% κατά

η μεταβολή φάσης του $L(j\omega)$ στο καθόλου γονιμότητα γέρων που ~~σε~~ οφείλεται σε ένα οριζόντιο ευθεία σύστημα υπό την έννοια πως το Nyquist plot διασχίζει άρα το $(-1, 0)$

Σε ένα διαγράμμα Bode το μέγιστο σημείο ευθείας $(-1, 0)$ αντιστοιχεί σε $(0 \text{ dB}, -180^\circ)$

12) Διαγράψατε Nichols

Η συνάρτηση μεταφοράς u είναι βροχίο $T(s)$ έχει την
 γενική συνάρτηση $L(s) = G_c(s) G(s)$ ως

$$T(s) = \frac{L(s)}{1+L(s)} \Rightarrow T(j\omega) = \frac{G_c(j\omega) G(j\omega)}{1+G_c(j\omega) G(j\omega)}$$

Ονομάζουμε $L(j\omega) = u + jv$ $\Rightarrow$ είναι

$$T(j\omega) = \frac{u + jv}{1 + u + jv} = M(\omega) e^{j\phi(\omega)}$$

όπου

$$M = M(\omega) = |T(j\omega)| = \left| \frac{u + jv}{1 + u + jv} \right| = \frac{\sqrt{u^2 + v^2}}{\sqrt{(1+u)^2 + v^2}} =$$

$$= \sqrt{\frac{u^2 + v^2}{(1+u)^2 + v^2}} \quad \text{Ενοτήτως}$$

$$M^2 = \frac{u^2 + v^2}{(1+u)^2 + v^2} \Rightarrow M^2 + M^2 u^2 + 2M^2 u + M^2 v^2 = u^2 + v^2$$

$$M^2 = u^2 + v^2 - M^2 u^2 - 2M^2 u - M^2 v^2 = (1-M^2)u^2 + (1-M^2)v^2 - 2M^2 u$$

$$\Rightarrow u^2 + v^2 - \frac{2M^2}{1-M^2} u = \frac{M^2}{1-M^2} \Rightarrow$$

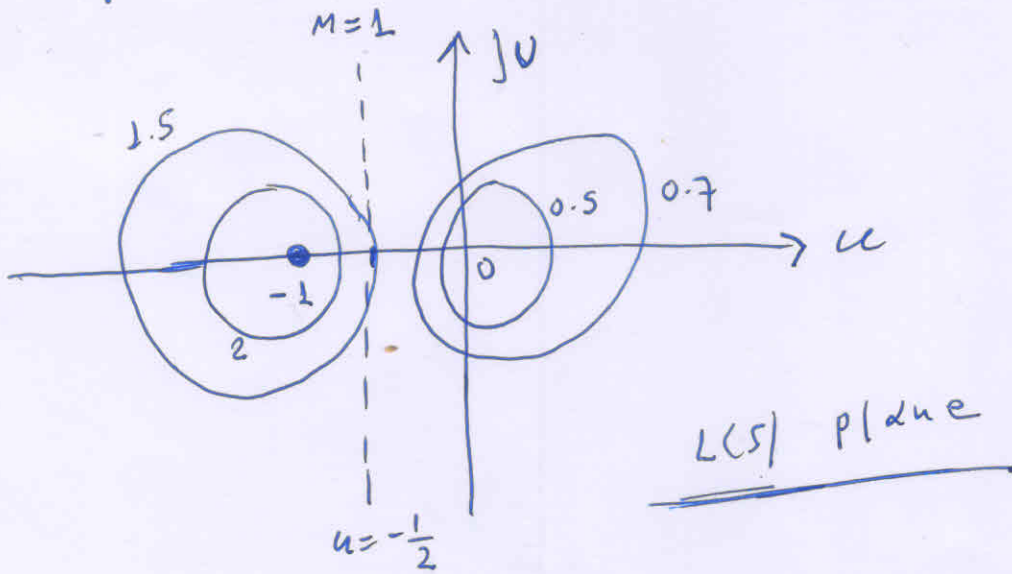
$$u^2 + v^2 - \frac{2M^2 u}{1-M^2} + \left(\frac{M^2}{1-M^2} \right)^2 = \frac{M^2}{1-M^2} + \left(\frac{M^2}{1-M^2} \right)^2$$

$$\left(u - \frac{M^2}{1-M^2} \right)^2 + v^2 = \left(\frac{M}{1-M^2} \right)^2$$

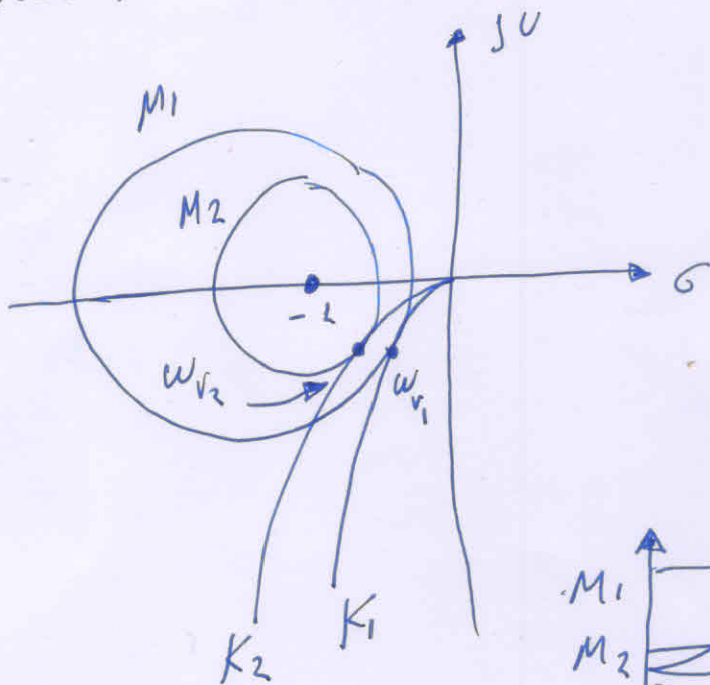
13) Εξίσωση uv του YF κέρπου

$$(u, v) = \left(\frac{M^2}{1-M^2} \mid 0 \right) \text{ και } \rho = \left| \frac{M}{1-M^2} \right|$$

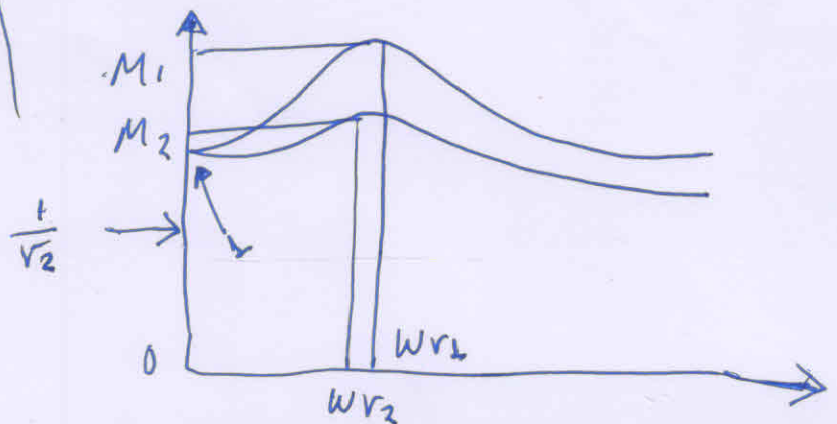
Αρα για κάθε M έχουμε και ένα συγκεκριμένο κέρφο

Τα κέρφια σε συνάρτηση με το Nyquist plot ορίζονται σε συνάρτηση με την παραπάνω

Οι κέρφοι που αντιστοιχούν σε κέρφοι K_1 και K_2 επαναρρυθμίζονται κέρφοι που αντιστοιχούν στα M_1 και M_2 στις συχνότητες W_{v1} και W_{v2}

14) Εάν υαυούγε το ίδιο γέγη φάση $\varphi = \angle T(j\omega)$ έχουμε

$$\varphi = \angle T(j\omega) = \angle \frac{u + j\omega}{1 + u + j\omega} = \tan^{-1}\left(\frac{v}{u}\right) - \tan^{-1}\left(\frac{v}{1+u}\right)$$

$\Rightarrow \frac{d\varphi}{d\omega} = N = \frac{v}{u} - \frac{v}{1+u}$
 και συνήθως ο αριθμ. δεν μηδ.

Βρίσκουμε

$$\left(u + \frac{1}{2}\right)^2 + \left(v - \frac{1}{2N}\right)^2 = \frac{1}{4} \left(1 + \frac{1}{N^2}\right) \text{ που είναι}$$

εξίσωση κύκλου γέγη κέντρο

$$(u, v) = \left(-\frac{1}{2}, \frac{1}{2N}\right) \text{ και } \rho = \frac{1}{2} \sqrt{1 + \frac{1}{N^2}}$$

Χρησιμοποιώντας τον αριθμ. M για το γέγη και το N για το φάση μπορούμε να μετατρέψουμε συχνότητα άξονα στο χώρο $L(s)$ δηλ. να χτίσουμε το διάγραμμα του Bode σύμφωνα με τις αρχές που δίνονται.

Οι δύο κλάδοι εξίσωσης κέντρο και ακτίνα είναι
 οι λογαριθμικοί κλάδοι σύμφωνα με
 διάγραμμα Nichols.

(δείτε Dort σχετικά 9-26 έως 9-28)